

пойскализ да влѣзне въ морѣто вѣтре, за да види
цио юмало на дѣното. Повелілъ на Антібха, да съ-
тиде на єдна крѣпость, којто была тамо близъ,
да рече да напрѣватъ єдинъ ковчегъ. Отъ крѣстала,
ї да мѣ го донесе. Отишалъ Антібхъ, напрѣвилъ
ковчегътъ ї мѣ го занѣлъ. А Александъръ влѣзналъ
въ єдинъ корабль заедно съ нѣкой си велможы, ї
Стишай на средъ морѣто. Александъръ тамо влѣзналъ
въ крѣстальныятъ ковчегъ, ї повелілъ да го спаснатъ
вѣтре въ морѣто съ вложа, ї рекълъ: когато поклѣ-
тимъ вложата, да ме истеглите вънъ. Ї така го
спаснали вѣтре въ морѣто, ї Стишалъ на дѣното.
Тамо Александъръ видѣлъ єдна рыба голѣма чи пре-
минѣвала, ї запрѣссе да а любопытна, защото се
заминали 24: часове, ї Сѣре Спашката ї ни се бы-
ла видѣла, ї се чудилъ на това. Видѣлъ чи пра-
вили рыбыте бояве, помеждъ си, ї се сѫдрѣли сич-
ките съ Спашките си, ї рекълъ: ето, чи ї ры-
быте се бѣатъ помеждъ си като човѣцы ге. Оный
часъ дошлѣ єдна рыба като вѣкъ голѣма, којто
сѫдарила ковчегътъ, ї заклѣтила вложата.

АЛЕКСАНДРЪ ИЗЛАЗДА ИЗЪ МОРЕТО.

Онѣлъ кейто били въ корабълътъ като ви-
дѣли вложата чи се заклѣтели, тѣтакси го држпнѣ-
ли ї извадели вънъ. Това докрикало много на
Александра, защото го не ставели да види на ры-
быте бойлатъ, ї оукорасовалъ ги, ї повелілъ да